Inskriften är följande:

: siksten : let : rasti : stain : þen[sa] : eftiʀ : ikuar : sun : sin : han : uarþ : austr : tauþr :

5 10 15 20 35 30 35 40 45 50 55

Ordet **rasti** är fel för ***raisa**, som fordras efter **let**.

Översättning: Sixten lät resa denna sten efter Ingvar, sin son. Han blev död österut.

Det är frestande att identifiera **siksten** i denna inskrift med den **sikstain**, som deltagit i att resa Ög. 149 Furingstad efter sin fader, och med den **sihstain**, efter vilken Ög. 152 Agetomta är rest av hans son.

---

31. Å kyrka, Björkekinds hd.

Pl. XI. Fig. 1.

Litteratur: B. 841; L. 1111; W. 37; *Ransakn. om Antiqviteterna*, 1667—1684; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.* 2, s. 561; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 121, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 40, teckn.

Runstenen låg fordom enligt *Rannsakn.*, B. 841 och Broocman som tröskel i södra kyrkodörren i gamla kyrkan. Den står nu jämte de två följande på nya kyrkogården nära dess södra mur mitt för kyrkans södra ingång. Stenarne flyttades från gamla kyrkan, då kyrkan nybyggdes.

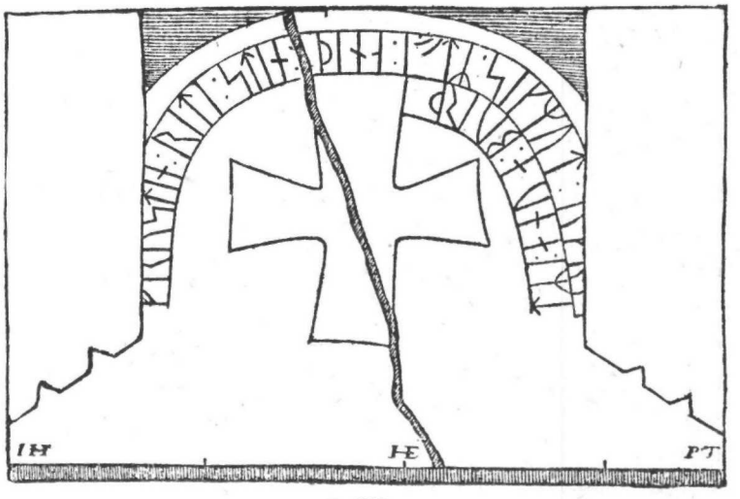

B. 841.

Ämnet är ljusgrå granit. Höjden är 1 m, bredden vid foten 1,60 m, upptill över **t** uti **riti** och **s** i **sikmut** 1,40 m. Slingans bredd är 12—15 cm.

Ristningen är synnerligen tydlig. Uti **iftʀ** ser **ʀ** nästan ut som ett stupat ᚴ.

Inskriften är följande:

a) Huvudslingan: **frustin : riti :**

5 10

stin : þina : iftʀ : sikmut : uk : uki

15 20 25 30

b) Slinga innanför huvudslingans slut med runorna nedifrån uppåt: **tʀi : anua : burþ(i)**

35 40 45

Endast den senare satsen av inskriften erbjuder någon svårighet. Ordet **ukitʀi** uppfattar jag som komp. nom. sing. m. **ōkætʀi* av **ōkātr*, isl. *úkátr* 'nedstämd', **an** är nom. sg. m. 'han' och **ua** är 3 sing. pret. **vā* av fsv. *vægha* men med samma äldre böjning som isl. *vega* och här med samma betydelse som detta 'føre fra et Sted til et andet'. Objektet till detta verb är *burþ*, fsv. *byrþ* 'börda', varmed här stenen måste avses. Det

jämförelsevis långa avståndet från **burþ** till korsarmen förbjuder måhända att fatta denna som en runa och läsa **burþi**, fsv. *byrþi*; om ristaren avsett denna form, hade han kanske ristat ett **i** mellan **burþ** och korsarmen. Satsen utgör alltså ett uttryck för Fröstens sorg, i det den säger, att han förde dit stenen som vård åt den döde, mindre glad än han var, då denne levde.

Översättning: Frösten reste denna sten efter Sigmund och mindre glad ditförde han bördan.

Inskriftens sista sats torde vara ment som ett par verser:

ok ōkætʀi
(h)ann vā byrð(i),

i det *ōkætʀi* allitterera med *(h)ann* eller möjligen med *vā*.

---

32. Å kyrkogård, Björkekinds hd.

Pl. XI. Fig. 2.

Litteratur: B. 840; L. 1112; W. 38; *Ransakning om Antiqviteterna 1664—1684*; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 561; P. A. Säve, *Reseber.* 1862, s. 59; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 121, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 40, teckn.

Runstenen uppgives i *Ransakn.* vara »Een i Klockstaple Fundamentet», i vilket läge även B. 840 visar densamma. Runstenen står nu rest på nya kyrkogården, väster om Ög. 31. P. A. Säve fann den »liggande i gamla ingången till gamla kyrkogården, till höger, då man går till kyrkan».

Ämnet är granit. Runstenens höjd är 1,04 m, bredden nedtill 56 cm. Slingans bredd 7 cm. Runstenen saknar kors.

Inskriften börjar nedtill t. v. med namnet **sin**, troligen icke föregånget av någon punkt. I **þurburn** är kännestrecket på det andra **r** rakt med ett pricklikt mejselhugg t. v. om mitten för att ersätta knäet inåt. Även uti **ritu** är kännestrecket till **r** föga krökt och utgår 2 cm t. h. om staven. Efter **ritu** finnes blott en punkt, 3 cm uppifrån, 5 cm nedifrån. Efter **stin** är tvivelaktigt, om skiljetecken finnes; en prick står 2 cm nedifrån, 6 cm uppifrån, troligen icke huggen; den huggna pricken är måhända en grund grop t. h. om kännestrecket till **n**. Troligen saknas skiljetecken. Efter **þina** finnes däremot intet skiljetecken. Uti **iftʀ** finnes 3 cm av stavens topp och av vartdera kännestrecket till **f** i behåll, den övriga delen av staven är skadad och av kännestrecken avflagad. Uti **þurkl** utgår på **u** kännestrecket 2 cm nedom stavens topp, på **r** är det nästan rakt. Uti **brþr** är det svårt att avgöra, om sista runan är **r** eller **u**, då kännestrecket har en svag krökning, troligen är den **r**. Inskriftens sista ord **sistm** är mycket skadat. Av det första **s** är övre delen av staven skönjbar. Runan **i** är säker, fast övre delen av staven är avflagad;